BGC o Masovnim Medijima i distrakciji - OOD I

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/05/bgc-o-masovnim-medijima-i-distrakciji.html

U knjižici pod naslovom Addicted to Distraction *(Ovisni o distrakciji)*, podnaslova Psychological consequences of the modern Mass Media *(Psihološke posljedice suvremenih masovnih medija)*, 2014. god , University of Buckingham Press, Bruce G. Charlton se bavi fenomenom masovnih medija i njihovog utjecaja na ljude. *(Knjiga možete pronaći na amazonu, ali autor ju je objavio i besplatno u blog formatu ovdje.)*

Na tragu McLuhanova uvida da Medij jest poruka BGC opisuje masovne medije kao sustav koji stalno raste, preuzima kontrolu nad svim korisnim društvenim sustavima, od politike do religije, od obrazovanje do umjetnosti. Prema njemu, radi se o subverziji svega što je korisno, i svega što daje smisao i cilj životu. Mediji funkcioniraju kao droga, potrebna nam je "detoksikacija", tek tada ćemo se osloboditi laži i ludosti života u Medijskom balonu. Tek tada ćemo se moći vratiti stvarnosti izravnog osobnog znanja, iskustva i zdravog razuma.

Pod masovni mediji BGC misli na sve medije – *uključujući tiskane, multimedijske i internetske medije.* Zapravo ih niti ne primjećujemo jer su svuda oko nas. *(Poput ribi smo koje ne primjećuju vodu u kojoj žive.)* Zbog njih živimo u iluziji, milijarde ljudi tako žive. Radi se o najraširenijoj i najučinkovitojoj propagandi u povijesti čovječanstva, zbog nje ljudi ne vjeruju onome što vide vlastitim očima i ignoriraju vlastita iskustva.

BGC prepoznaje da mnoge neće uvjeriti da vide stvarnost Masovnog Medija, ali za one koji prepoznaju problem i shvate da pate od ovisnosti o medijima, postanu svjesni medijske subverzije, situacija nije beznadna. *(Opisuje destruktivnost medija na sve uključene, ne radi se o pojedinoj laži koju promoviraju, nego o samom sustavu.)*

Masovni mediji izazivaju ovisnost, rašireni su i imaju našu potpuno pozornost, oni su način na koji promatramo čitav svijet, pružaju nam stimulaciju, asimiliraju nas. Problem ne možete riješiti tako što ćete izabirati sadržaj nego morate umanjiti svoje izlaganje mediju.

Kroz sljedećih nekoliko postova prenijeti ću par razmišljanja iz knjižice, u nastavku prenosim iz uvodnih razmatranja.

***

Ovisnost o masovnim medijima je prisutna desetljećima, ali je danas u vrijeme interneta i društvenih mreža sve gora. Internet je samo ojačao medije, nije ih zamijenio. Masovni mediji kontroliraju društvo, ali nitko ne kontrolira masovne medije.

Ljudi koriste medije za posao, u organizaciji privatnog života, ne mogu se riješiti te ovisnosti jer se ne mogu riješiti medija; ali moraju smanjiti konzumaciju.

Jedan od poticaja za analiziranje modernih masovnih medija jest afera Savila, i činjenica da je poznati voditelj zapravo bio kronični, serijski, agresivni sekualni predator, zlostavljač i silovatelj. Kroz više od pola stoljeća zlostavljao je vjerojatno i tisuće žrtava, sve uz znanje

njegovih kolega koje su ga unatoč tome slavile kao sveca jer se bavio *"humanitarnim radom"* i skupljao je novac kojima je *"pomagao ljude".* Promovirali su ga za zaštitnika i zagovornika upravo onih skupina koje je zlostavljao. Bio je medijski uzor, imao je veze s najmoćnijim ljudima političkog i društvenog života (i vjerskog), ti ljudi koji su bili svjesni optužbi nisu učinili ništa, čak su ga pozivali u svoje domove i izlagali svoje obitelji njegovom utjecaju.

Radi se o slučaju koji pokazuje da ne postoji veza između Medijske stvarnosti i istinske stvarnosti, nego je ona čak i negativna; što je stvarnost gora, to će je vladajuće elite više promovirati. Radi se o perverznoj inverziji.

Cijela afera nudi važnu lekciju;

Prvo, nismo u stanju suditi o moralnoj vrijednosti ljudi na temelju medijske slike. Instinktivno mislimo da možemo, ali to nije moguće. Ne možemo procijeniti niti one, *možda za njih to posebno i vrijedi,* ljude koje nam nude kao moralne primjere.

Drugo, moralna vrijednost ljudi u javnom životu je mnogo manja no što smo prije mislili. *(Toliko ljudi je znalo za Savila i nije ništa učinilo).*

Treće, zle posljedice seksualne revololucije se sustavno prikriva, opravdava ih se, čak ih se i slavi. Sigurno postoji još mnošto takvih situacija o kojima ništa ne znamo.

No, čitava afera je brzo zaboravljena. Mediji je brzo napuštaju.

Dakle, opasno je podvrgnuti se utjecaju masovnih medija i onih kojih kontroliraju javne rasprave. Moramo, promijeniti svoje ponašanje i uporabu masovnih medija.

***

Masovni medij je komunkacija između jedne i više osoba, ili male skupine prema velikoj. Radi se o sustavu koji amplificra komunkaciju. *(Knjige, novine, radio, tv, internet blog, društvene mreže)*. Fenomen je uvijek postajao, primjerice "tehnologija" amfiteatra, ili pisani sustavi koje je moguće kopirati i koje može čitati više ljudi. **No, u počecima, takva komunikacija je imala specifičnu društvenu funkciju; vladanje, vojska, pravni sustav, znanje itd. Nije postojao jedan masovni medij**. Čak i u modernije doba, postojali su različiti mehanizmi komuniciranja, časopisi u sustavu znanosti, knjige u umjetnosti itd. ali još uvijek se radilo o nepovezanim sustavima.

No s rastom je došlo do isprepletanja, međusobne komunikacije unutar sustava, pa sada imamo ujednjenje Masovnog Medija; više se ne radi samo o komuniciranju nego reagiranju na međusobnu stimulaciju.

Novine će objavite priču – izvor nije uopće bitan, može se raditi o vlastitom *"istraživanju",* javnoj objavi, ili *"izvoru"*; uskoro je mediji proširе, i dolazi do reakcija na tu priču. Uskoro imate priče o priči, i onda imate priče o toj priči, i svaka od tih daljnjih priča može dovesti do

novih reakcija i tako dalje.

Nekoć bi stari medij imao određenu funkciju, komunicirao bi nešto, neki rezultat *(znanstveni, umjetnički itd.)*, ali danas je masovni medij neovisan o tome. On proizvodi s ciljem proizvodnje reakcije. Zatim te reakcije dovode do novih reakcija. **Više se ne radi o tome da priče zabavljaju ili informiraju, one izazivaju reakciju.**

Nekoć bi zabava podrazumijevala da na određeni način uživate u tome *(stoga kupujete knjige, gledate tv itd.),* ali danas zabava ne mora zabavljati, ono što je bitno je pažnja.

Ponekad može zabavljati, ali mediji ne biraju sredstvo kojim će privuči pažnju, bilo da se radi o izazivanju gađenja, straha, požude, samozadovoljstva, samosažaljenja, obožavanja heroja, žrtvovanja jaraca...i zatim reakcija na te odgovore, i reagiranja na reakcije.

Masovni mediji su neki pseudoreality show u kojem ljudi izazivaju snažne reakcije, postavljeni u situacije koje su osmišljene upravo kako bi izazvale odgovore, što dovodi do daljnjih odgovora; sve kroz tisak, internet i društvene mreže.

U Britaniji, to podrazumijeva različite emisije poput "Big Brothera"; predstavlja ih se kao važne nacionalne događaje, stalno ih se medijski prati, ali oni niti informiraju niti zabavljaju. Cilj im je izazivati reakcije, ne postoji nikakva svrha osim toga. **Bit masovnih medija je danas iterativni proces vlastitog rasta.**

Masovni mediji imaju loš utjecaj jer **(I) je nekoć funkcionalna komunikacija pretvorena u komunikaciju koja je sama sebi svrha; (II) masovni medij promiče kod ljudi nihilistička razmišljanja (Realtivizam mišljenja) i (III) sile zla koriste masovne medije kao oružje protiv Dobra, što su mediji veći to je veće uništenje Istine, Ljepote i Dobrote.**

PS

Kod nas nismo imali slučaj Savile, ali smo imali neke poznate ljude u medijima o čijem se životu i radu pisalo pohvalno iako su mnogi upoznati da to takvo što ne odgovara stvarnosti i da su imali mračnije živote.

Popularni *"reality show"* danas se čini prilično zastario i možda nekome mlađem nije jasno što je uopće tu bilo sporno, ali u svoje vrijeme su ga predstavljali kao pravu revoluciju, najvažniji događaj, svi mediji su pričali o tome, o njemu se trebalo pričati u školama, na radnome mjestu, u neobveznim razgovorima sa susjedima. Naravno, on nije imao nikakvu vrijednost, nije informirao niti zabavljao, samo je izazivao reakcije, uskoro je izazivanje reakcija postalo i jedini cilj – *desenzibiliziranje javnosti.*

BGC upozorava da na temelju medijske slike ne možete prosuđivati nikoga. Ukoliko ste ikada čitali o nekom događaju ili fenomenu s kojim ste upoznati, prepoznati ćete niz netočnih ili barem nepreciznih informacija, izostavljanja bitnog i naglašavanja nebitnog. Pritom mislim na neke nevažne događaje. Kod onih koji imaju važnije implikacije količina laži i namjernog izvrtanja postaje puno veća, zapravo nevjerojatna. Možda se možete posvetiti istraživanju jednog izvještaja i na određeni način doći do istine, ali ćete zato prihvatiti stotinu drugih.

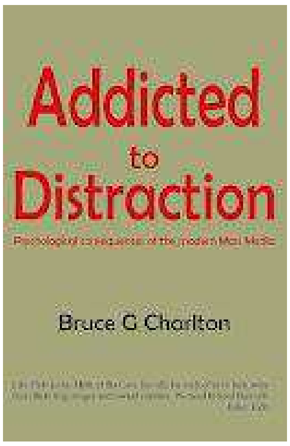
U knjižici opisuje neke tehnike manipulacija, način na koji mediji bilo svjesno ili tek nesvjesno promoviraju određenu sliku svijeta, ali također upozorava da su mediji – *zapravo medij, jednina* - sami po sebi postali "poruka", odnosno da sami po sebi donose Ljevičarke pristranosti. Masovni medij postaje evaluativni okvir svih vrijednosti. Ljudi počinju živjeti za medije, stalno konzumiraju medije, razmišljaju na taj način, i žive svoje živote kako bi mogli pridonositi medijima (*danas ponajviše društvenim mrežama).*

Inače pod Ljevičarske stranke BGC podrazumijeva sve stranke i pokrete koje kao primarni cilj imaju određene sekularne ciljeve. To uključuje i sekularne "desne" stranke; čak i one "radikalne desničare" koji potpuno prihvaćaju sve što i ljevica – *seksualnu revoluciju, materijalizam itd* - jedino čemu se protive je nekontrolirana imigracija. Ponekad će joj se protiviti upravo jer u njoj vide opasnost za te ljevičarske ciljeve. (Naravno, to nije jedino "reakcionarno" BGC-ovo razmišljanje.)

PPS

Uskoro ću prenijeti još neka razmišljanja iz knjižice koje sam davno izdvojio i preveo, neka su zanimljiva zbog medija, neka neovisno o njima. Određene ideje su mi se činile pretjeranim, ali izgleda da nisu daleko od istine, objavljeno 2014. god. *(Pritom mislim na one ideje koje sam uspio shvatiti. Kritika ljevičarskih pristranosti medija i medija kao ljevičarske pristranosti mi jednostavno djeluje kao preveliki zadatak.)*

Pročitao sam negdje kritiku njegova razmišljanja da zanemaruje ekonomske interese medija, ali sama činjenica da stavljaju ekonomski interes ili nešto slično - *a ne Istinu, Ljepotu , Dobro* - kao primaran cilj je ono na što upozorava.

Bez medija ste "izgubljeni" za društvo – OOD II

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/05/bez-medija-ste-izgubljeni-za-drustvo.html

> BGC u *Addicted to Distraction* objašnjava kako smo možda svjesni da su nas mediji ponekad doveli u zabludu, ali rijetko tko je svjestan o kako dubokom i rasprostranjenom učinku se radi. Mediji su potpuno preuzeli javne i privatne živote, bez medija ste izgubljeni. Ističe;

Jer kada ste unutar Masovnih Medija (a danas su na Zapadu svi dio njega), gdje god se okrenete vaše deluzije će biti potvrđene – *jedina dosljednost je dosljednost deluzija* – Masovni Mediji daju nam "činjenice" i "rasuđivanje" prema kojima pričamo s drugim ljudima.

Izađite iz balona Masovnih Medija i bit ćete izgubljeni; otkriti ćete da nemate o čemu pričati s ljudima – preostaje vam samo neslagati se i svađati se s njima.

Udaljite se od Masovnih Medija i postati ćete dosadni, iritantni, ludi – jer živimo u svijetu koji smatra da zdrav razum i osobna iskustva ne samo da nemaju nikakvu vrijednost; nego su opasni, predstavljaju dokaz izopčenosti, dokaz su poremećenog mentaliteta; sve što je van medijskog balona smatra se područjem divljih i usamljenih sadista, luđaka i populista.

PS

Nedavno je jedan od američkih ureda proglasio da je obilježje opasnih radikala izbjegavanje mainstream medija. Mnogi su se začudili i šokirali takvom klasifikacijom, ali možda su stvarno u pravu.

Ako niste pod utjecajem medija, stvarno ćete biti izgubljeni, nećete više imati o čemu pričati sa prijateljima i susjedima *(čak i ako žive u drugim državama znate o čemu se i na koji način mora razgovarati)*. Situacija kroz proteklih par godina nudi nam dobar primjer, izašli bi iz svog doma i shvatili da nastanjujete neki drugi svijet.

"Nepromišljeno" bi bilo komentirati neko aktualno događanje bez da ste prvo upoznati kakvu su atmosferu stvorili mediji, tko je heroj, a tko zlikavac; koje "činjenice" morate prihvatiti, a koje osuđivati; što isticati, a što prešućivati.

Mediji između relativizma i apsolutizma – OOD III

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/05/mediji-izmeu-relativizma-i-apsolutizma.html

> BGC u Addicted to Distraction objašnjava da su mediji, iako skloni relativizmu, u stanju zagovarati odnosno osuđivati svaku stvar, koliko god mala ili velika bila, i to s nevjerojatnom silinom;

Iako su masovni mediji u praksi relativistički, njihova "teorija" (*njihova implicitna pretpostavka*) u određenom vremenskom trenutku je apsolutistička. **Nesložiti se ili suprotstaviti se nekoj stvarnosti koju Mediji nameću – *primjerice krivnji osobe koju Mediji u određenom trenutku žele prikazati krivom, ili svetosti nekoga koga Mediji prikazuju svetim* – znači da se razotkrivate kao objektivno zli.**

Dakle u Masovnim Medijima gdje je sve relativno, svejedno imate Mišljenje koje je najbitnije (barem u tom trenutku.); ne postoji stvarnost – *van osobnog mišljenja* – preostaje samo mišljenje; a to znači da je mišljenje sve.

U Masovnim Medijima, Mišljenje zauzima mjesto Stvarnosti. Mišljenje se tretira kao Stvarno; ali s obzirom da Mišljenje nije stvarnost, Mišljenje se mijenja kada god je to korisno.

Prema tome, sve što Masovni Mediji poručuju je apsolutno u trenutku kada to poručuju; ali nije stalno – *može trajati kraći ili duži period* – podložno je reviziji ili poništenju u svakome trenutku.

U Masovnim medijima bilo što – *bilo što* – se može tretirati kao iznimno važno i hitno, kao nešto što zahtijeva rekaciju ODMAH – u trenutku kada nam to nude. Može se raditi o rješavanju gladi u afričkoj zemlji, otpuštanju slavne osobe zbog "gafa", štovanju sportskog heroja, slavljenju kraljevskog vjenčanja ili olimpijskih igara, ili pogrebu pop zvijede; zatvaranju seksualnog napasnika ili davanja najvećih počasti istom, čudu od novog auta ili računala, porezu na ugljik, subvencioniranju operne kuće...

Masovni mediji su u stanju razbuktati apsolutno imperativnu "objektivnu" nužnost oko najveće ili najmanje stvari; zatim se čitava stvar može trenutno odbaciti i ignorirati; možda čak to nikada više niti ne spominjati, ili se pak možda stalno baviti time sljedećih godina... Sve je moguće, ništa nije fiksno, kalibracija vrijednosti je proizvoljna, vrijednost je odvojena od važnosti.

Dakle Masovni mediji su gotovo uvijek samouvjereni (u svom mišljenju); ali u nevjerojatno kratkom trenutku svaka "činjenica" može se predstaviti kao obično Mišljenje, a to Mišljenje onda možemo napustiti. [...]

> Prema BGC-u, iako (zapadni) mediji u jednom trenutku o nečemu govore u aposlutnim terminima već sutra su spremni napustiti čitavu stvari, možda propagirati upravo suprotnu stvar, dakle radi se o relativizmu. U svakom trenutku može doći do potpune promjene. *(U jednom trenutku će najveća vijest biti određena osoba, ili stanje u Libiji, Siriji, Ukrajni, ili izjava neke anonimne osobe o psima ili feminizmu, ili pak potres, bolesti, terorizam ili ...)*
>
> Takav relativizam, prema njemu, dovodi do Trajne Revolucije. Opisuje;

Upravo tako Masovni Medij funkcionira. **S vremenom, identificira, ismijava, potkopava, oslabljuje, uništava i u konačnici inveretira i poništava svaku skupinu ili osobu koja se protivi revoluciji** – *ali ne postoji konačni cilj.* Ne postoji stabilno, eksplicitno, dugotrajno stanje koje se pokušava ostvariti.

To se postiže ideologijom Masovnih Medija koju sam nazvao *Opinionated Relativism [relativizam samouvjerenog mišljenja]:* **radi se o relativizmu koji će u određenom trenutku i u određenoj temi negirati vlastiti relativizam – ali će s vremenom odbacivati svoja prijašnja uvjerenja kao obična mišljenja.**

Prema tome Masovni mediji su stvarno negativna, destruktivna, besmislena i besciljna stvar; Ali ipak, to je stvar koja potpuno dominira suvremenim svijetom; Masovni Mediji su najmoćnija stvar na svijetu.

BGC o Paradoksalnoj (Ljevičarskoj) kontroli nad medijima - OOD IV

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/06/bgc-o-paradoksalnoj-ljevicarskoj.html

Paradoks kontrole/nedostatka kontrole masovnih medija jest što;

Prvo, Masovni Mediji su Ljevičarski

Masovni mediji su izvor i provođenje Ljevičarstva u suvremenim društvima, širenjem Masovnog medija u naciji, nacija skreće Ljevo; U suvremenim društvima stupanj vjerske predanosti povezan je s odvojenošću od Masovnih Medija (najreligiozniji su oni koju su najudaljeniji od Masovnih Medija). **Masovni mediji su Ljevičarski i u svojoj formi i u svom sadržaju; pristranostima, propustima, naglascima, izborima, iskrivljenjima, izmišljanjima i lažima.**

Drugo, Nitko ne kontrolira Masovne Medije

Nitko ne kontrolira Masovne Medije jer se ne radi o stvari koju možete kontrolirati, to nije moguće. Posebno u vrijeme interneta i društvenih veza, ljudi stalno sa sobom nose masovni medij u obliku telefona, pristupačan u svakome trenutku.

Takva promjena je uvećala Masovne medije možda i tisuću puta, **a Ljevičarstvo je postalo sve (I) ekstremnije i (II) sve prodornije i sveobuhvatnije. Teško je zamisliti sustav kontrole koji se može skalirati tisuću puta i istodobno postati toliko učinkovit u nametanju Ljevičarstva.**

Dakle postoji Paradoks – širenjem medija očekivali bi da će Ljevica biti razvodnjena, ili da će izgubiti kontrolu nad sve većim Masovnim Medijima.

Ipak, taj paradoks ne postoji ako Masovni mediji samo po sebi, intrinzično i spontano proizvode Ljevičarski svjetonazor, širenjem Medija širi se i Ljevičarstvo.

(Neka druga vrsta, naddruštvene, nadnacionalne institucije bi zahtijevala sustav kontrole kako bi ispunjavala svoju funkcija, trebali bi imati skup formalnih pravila i procedura da bi ostvarili konformitet, ali s obzirom da su Masovni Mediji intrinzično Ljevičarski, onda što su veći Masovni Mediji to je veće i Ljevičarstvo Masovnih medija.)

Rast masovnih medija je ista stvar kao i Ljevičarski trend.

PS

Ljevičarsku pristranost medija je lako pokazati, zaposleni u medijima većinom glasuju za ljevičarske stranke i doniraju svoja sredstva (i vrijeme) njihovim političkim kampanjama. Isto tako, ako analizirate način na koji izvještavaju ili ne izvještavaju o određenim fenomenima – *izrazima koje koriste itd.* - postaje jasno da njihova osobna pristranost određuje i njihov sadržaj. O tome sam pisao u drugoj polovici posta Dominacija Ljevice na sveučilištima i u medijima - statistika. *(Ne možete to negirati. Zapravo to neće niti negirati, samo će opravdavati – novinari su obrazovaniji i pametniji pa zato razmišljaju kako razmišljaju, reći će obrazovano i pametno.)*

Dakle, činjenica da su mediji ljevičarski je nepobitna, možete ponuditi različite teorije zašto je to tako; možda jer je to posao koji privlači vrstu ljude s određenim karatkeristikama *(koje su pak povezane s "ljevičarstvom"),* različite prioritete *(drugi se posvećuju obitelji ili svojoj nemedijskoj karijeri*), ekonomske realnosti (*plaća u medijima nije dovoljna za ljude s određenim ciljevima)* itd.

Oduvijek je vrijedilo da dobar dio medijskih zvijezdi pati od nekog oblika poremećaja osobnosti, narcisoidnosti itd. *(Histrionski poremećaj se čini posebno prikladnim u današnje vrijeme društvenih mreža gdje je pažnja najbitnija. U starom Rimu glumce često nisu smatrali uglednim upravo zbog onoga što njihov posao podrazumijeva).*

Prema tome, mediji stvarno jesu ljevičarski u smislu da njima dominiraju ljevičari, ali BGC tvrdi nešto više - *nešto što djelomice možemo naslutiti u objašnjenjima zašto bi one koje zanima ljevičarstvo istodobno toliko zanimali mediji.*

Inače, BGC, kao što sam već napominjao, pod medije misli na sve tiskane medije (knjige, novine, magazine), električne (radio, TV, filmove) i internetske medije (blogove, društvene mreže, medije za međusobno dopisivanje); a pod Ljevičarstvo misli na sve one ideologije i pokrete kojima su određeni sekularni ciljevi nabitniji *(to uključuje i mnoge "desne" stranke.).*

Prilikom objašnjavanja svoje teorije, ističe da je nemoguće kontrolirati Masovne medije, ali to je u određenom smislu netočno. Danas je lakše nego ikada kontrolirati svaku riječ koju itko napiše na internetu, čak i svaku riječ koju netko izgovori u prisutnosti svog mobitela. (Ne

radi se o suludim teorija nego o tehnički izvedivim stvarima, stvarima koje se već koriste. Primjerice vladine agencije mogu zatražiti od operatera odnosno proizvođača pristup telefonu i mogu uključiti mikrofon, nije potreban ljudski operater da bi prisluškivao razgovor, računalo može transkribirati i tražiti ključne riječi. Nije tehnički idealno, ali ne radi se o nikakvoj futurističkoj tehnologiji ili paranoji.)

Postoje različiti zakoni o "govoru mržnje" i "diskriminaciji" *(i ljudi koji te zakone provode)* koji se upotrebljavaju za suzbijanje govore u svim medijima, postoje osobe na zapadu kojima nije dopušteno imati profil na društvenim mrežama (iako na njima ne objavljuju ništa što bi uopće podpadalo pod te zakone), ne smijete čak niti objaviti njihovu fotografiju, ne dopušta im se pristup financijskim institucijama, zatavaraju im se računi u bankama, članovi njihovih obitelji ne mogu unajmiti prostor putem aplikacija, ne mogu naručiti prijevoz itd. Ne radi se o ljudima koji predstavljaju ikakvu stvarnu opasnost za društvu. Npr. prenio sam davno intervju s J.R. Morse, njenom Ruth Institutu su zatvorili račun.

To sve je prisutno u društvu koje ima "slobodu govora", što je tek s društvima poput našeg u kojem je ljevičarskim medijskim ličnostima dopušteno da rade i govore što žele (koliko god bilo diskriminatorno i mrzilački), a drugima se zbog manjih stvari gase televizijski kanali, osuđuje ih se itd. *Sjećam se kada je jedan medijski djelatnik iz dijaspore ustvrdio da bi pokrenuo ozbiljni "desni" medij kod nas, ali bi mu uz financijska sredstva bila važna, vjerojatno i važnija, činjenica da ima političku podršku za svoj projekt. Svjedočili smo sudskim presudama u korist novinara iako su objavljivali dokazano pogrešne tvrdnje o konzervativnim osobama, presudama protiv novinara jer su objavili činjenice koje je netko smatrao diskriminatornim, prijetnje sudskim postupcima protiv onih koji su samo citirali ono što su ljudi s Ljevice objavljivali o svom životu itd. Radi se samo o par sitnica vidljivih s površine, što se tek događa kada se netko pokuša baviti istinski istraživačkim novinarstvom i ugroziti različite interesne skupine. (Kada govorimo o kontroli medija na ne-Zapadu, lagano je vidjeti kako bi ona funkcionirala.)*

Ipak, iako je moguće kontrolirati medije, zapravo lakše nego ikada, BGC je u pravu da ih ne bi bilo moguće kontrolirati kada bi ljudi odbacili tu kontrolu - p*ritom ne govorimo o nekoj revolucionarnoj pobuni,* odnosno kada toliko ljudi ne bi već samo po sebi promiviralo ljevičarske antivrijednosti. *(Ne radi se o tome da svaki glumac, redatelj, pisac, novinar ili urednik svjesno i kontrolirano promovira određeni skup ideja.)*

Davno sam izdvojio gornji citat pa se ne sjećam što je sve pod time mislio, ali zapravo tvrdi da nije točno da neko središnje tijelo kontrolira medije (kao što je to bilo u komunističkim društvima), nego da je ta kontrola raspršena, nešto što ljudi sami provode.

No, ostavimo po strani pitanje što se može kontrolirati odnosno tko kontrolira što. Mnogo toga se promjenilo i pokazalo proteklih par godina o medijima i njihovom izvještavanju.

Zapravo pitanje kontrole nije bitno za njegovu poantu da su mediji samo po sebi Ljevičarstvo. (Čak i kada bi privremeno ta kontrola nestala, ili bi je zamjenila neka navodno drugačija sila, njegova poanta još uvijek vrijedi.) Prenosim još jednom par povezanih

razmišljanja;

> Protiv-Dobra efekt masovnog medija zapravo proizlazi iz činjenice da zamjenjuje religiju kao sustav društvene evaluacije. Evaluacija masovnih medija može biti pro-zla ili pro-dobra, ali primarna je sama činjenica da je masovni medij postao glavni sustav društvene evaluacije.
>
> Dakle, iako se specifična evaluacija može razlikovati, to nije fenomen koji je od primarne važnosti. Primarno je da masovni medij nužno istiskuje religiju kao mehanizam društvene evaluacije. **Ono što je zapravo bitno u suvremenom Zapadu je činjenica da masovni mediji stvaraju i komuniciraju (ili ne komuniciraju) sve bitne društvene evaluacije:** i zbog toga je priroda masovnog medija biti protiv-Dobra.

Odnosno ;

> Masovni medij zauzima područje religije i istiskuje religiju kao primarni društveni, javni sustav evaluacije svih transcendentalnih Dobara: dobro istine, ljepote i vrline.
>
> "Poruka" masovnog medija je kako je masovni medij taj u kojem dolazi do transcendentnih evaluacija (dakle nije religija ta).
>
> Svijet medija je svijet u kojem su religija i blagdani i drugi ljudi (i sve ostalo) primarno nešto što pridonosi masovnom mediju; u kojem je primarna motivacija ljudi da čine nešto osim konzumiranja masovnih medija ta da imaju nešto "zanimljivo" pridonijeti masovnim medijima.

> To je svijet u kojem ljudi evaluiraju (procjenjuju) istinu, ljepotu i vrline kako bi promovirali komunikaciju sa masovnim medijem. Zbog toga ono što ljudi rade odvojeno od masovnih medija rade na temelju evaluacije masovnih medija, te stvari rade (implicitno) kako bi imali što doprinijeti masovnim medijima.

Dakle, ono što želi reći jest da nas mediji sami po sebi guraju Ljevo (u smislu u kojem on koristi taj pojam). Čak i kada taj smjer ne bi bio toliko eksplicitno Ljevičarski – *ili bi čak bio navodno desničarski,* još uvijek imate taj fenomen. *(Slično kao što ne možete razvijati vrlinu čednosti prateći desenzibilizirajući i vulgaran sadržaj.)*

PPS

Možda Vam se čini da BGC pretjeruje, i vjerojatno niste jedini, ali zasigurno postoji element istine u onome što primjećuje.

Ukoliko Vam je to prepesimistično, onda se možete tješiti da medijska kontrola i inzistiranje na prihvaćanju ljevičarske ideologije pokazuje ne da su mediji jači no ikada, nego upravo suprotno, da pokušavaju održati neodrživo. (*Najmračnije je pred svitanje.)*

Post vjerojatno djeluje konfuzno. Mogli bi stvar drugačije opisati, odnosno razdvojiti tri stvari; Prvo, medijima dominiraju ljevičari i ljevičarska pristranost. Radi se o činjenici - što god mislili o tome kako je i zašto došlo do toga, i je li to dobra stvar.

Drugo, medije (ne) možete kontrolirati. Ovo je možda točno, možda nije. Očito, svaki novinar i svaki urednik kontrolira i pokušava kontrolirati. Postoje ljudi koji koordiniraju poruke kroz više medija itd. *(Primjerice američki mediji koji objavljuju identične slogane i naslovnice tijekom političkih izbora.)* S druge pak strane, postoje ljudi koji promoviraju te poruke bez takve očite koordinacije *(knjige, kazalište, filmovi itd.).* Samo pitanje kontrole medija ne utječe na treću stvar, odnosno na njegovu tvrdnju da mediji sami po sebi promoviraju ljevičarstvo.

Možda je teško uvidjeti što želi reći, pogotovo kada smo toliko navikli na medije, poput riba koje su navikle na vodu pa je niti ne primjećuju. Ne govori o nekoj određenoj pojavi u medijima – *naravno da možete prigovoriti da nije točno opisao svaku medijsku interakciju*, nego nešto apstraknije, o mediju kao sustavu u kojem živimo odnosno o djelovanju tog sustava na naš život i razmišljanje.

Masovni mediji će uništiti društvenu koheziju – OOD V

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/06/masovni-mediji-ce-unistiti-drustvenu.html

Masovni mediji su skup međusobno povezanih sustava koji povezuju atomsku, individualističku, otuđenu populacija modernih nacija; i nacije svijeta.

Zapravo su Masovni Mediji jedina stvar koja povezuje ljude u suvremenom svijetu *(Na Zapadu je religija protjerana iz javne sfere.)*

Ali komunkacija nije kohezija; barem ne nužno – *kada bi bila onda bi sukobi i ratovi nestali rastom Masovnih medija u devetnaestom i dvadestom stoljeću* – ali dogodilo se upravo suprotno.

Masovni mediji su stoga oblik komunikacije koji uništava koheziju.

Rast Masovnih medija ima samo jedan mogući rezultata; a to je uništenje samog društva.

Masovni Mediji su rak koji raste i raste dok ne ubije domaćina.

PS

Ne znam što točno BGC podrazumijeva pod time da mediji uništavaju koheziju tako da su mi zanimljivije druge dvije stvari koje usput ističe. *(Posljednjih godina mnogi ističu "podjeljenost" zapadnog društva, ali ne misli na to – vjerojatno bi rekao da ta podjeljenost nije oko nikakve bitne stvari, da se obje strane slažu oko smjera i vrijednosti, samo se razlikuju u nekim detaljima.)*

Prvo, što danas uopće povezuje ljude u društvu? (*Religija je zabranjena. Ideja nacionalne države je također danas nedopuštena stvar, takav oblik "množine prvog lica" bi predstavljao govor mržnje – iako još uvijek nije tako loša stvar kao religija.)* Umjetnost? Sport? (Ali i to je danas proizvod medija, distrakcija.) Mediji su jedino što imate zajedničko s nekime.

Drugo, pogrešno isticanje da će (medijska) komunikacija razriješiti svaki problem. *(Pretpostavljam da veliki broj ljudi prepoznaje kako ljevičarsko pozivanje na komunikaciju nije poziv na istinsku komunikaciju, pogotovo jer oni sami određuju što se i kako smije komunicirati.)*

Opasna igračka?

Suvremeni masovni mediji su učinkovitiji od Komunizma – OOD VI

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/06/suvremeni-masovni-mediji-su.html

S obzirom da su Masovni mediji kratkotrajno orjentirani i *ne-funkcionalni*, oni nužno vode do društvene propasti. Ipak mišljenje koje Masovni Mediji promiču nije to u stanju prepoznati.

Kada bi se takvo razumijevanje i javilo danas, ubrzo bi ga zamijenilo drugo "mišljenje". ...

Dakle destruktivnost Masovnih medija uključuje destrukciju sposobnosti percipiranja stvarnosti i uzroka te destrukcije.

U svijetu suvremenih Masovnih Medija ušli smo i zarobljeni smo u stanju nihilizma (nihilizam *jednako* negiranje stvarnosti *jednako* vjerovanje da "stvarnost" nije stvarna); nihilizma koji je puno gori od onoga što je postigao komunizam.

Komunizam je pokušao nanovno osmisliti Čovjeka prema propagandi, redefinirati jezik, mijenjati fotografije i povijesne zapise kako bi uklonili bivše vođe; ali komunizam je prema našim standardima imao zanemarive Masovne Medije, **jednostavno nisu u stanju bili stalno kolonizirati umove ljude.**

Stari Komunizam nije mogao nadvladati čvrstoću ljudskog uma, nije mogao prevladavati osnovne motivacije, nade i pamćenja ljudi. Suvremeni Masovni Mediji su to postigli.

Na dnevnoj bazi, gotovo bez truda, suvremeni Masovni Mediji uspješno implemenitraju; Uklanjenje svih neodobrenih činjenica i osoba; *Potjemkinova sela* (fasade lažno-funkcionalnih tvorevina – *većina suvremene birokracije, nevladnih organizacija, projekata su obična Potjemkinova sela*); iskonstruirani pseudoheroji (danas obično žene ili etničke manjine), Pokazna suđenja (politički nekorektnih) s pristranim procedurama koje rezultiraju predodređenom osudom; Izmišljenim neprijateljima (poput zavjera bjelačkih supremista); jednostrani zakoni koji odmah osuđuju poput Zakona o Mržnji i ugnjetavanju "manjina", različita primjena poreza i zakona; masovno bujanje nepoznatih regulacija tako da je svatko uvijek u prekršaju osim ako mu politički revni dužnosnici ne oproste; ideološki Novogovor koji prirodaje "fobije" i "negiranje" opoziciji; prisilna samoinkriminirajuća priznanja kako bi održali egzistenciju ili vlastitu sigurnost... *i tako dalje i tako dalje.*

Ljevičarsko društvo je učinkovitije i sveobuhvatnije ostvareno danas kroz vladavinu Masovnih Medija nego od strane teške ruke komunističke vlasti.

Posebno jer su spontani i samoorganizirani oblici ljudskog civilnog društva (obitelji, crkve, lokalne zajednice, sindikati, cehovi, profesije...) svi potencijalni organizirani izvori otpora (sve disidentne skupine) razbijeni i deformirani

subvencijama, regulacijama i infiltracijama. To je postignuto učinkovitije nego nekadašnjim konfiskacijama, potiskivanjem i nasiljem.

S obzirom da je težio "idealnom društvu" komunizam je bio "ograničen", ali suvremeni Masovni mediji nemaju nikakvu strategiju, samo destrukciju.

Bilo koja pozitivna agenda koju promiču Masovni Medij je tek privremeni, manipulativni cinični plan.

PS

Današnje društvo je uspješnije u nametanju Ljevičarske vizije no što je to bilo komunističko društvo. Korisno je još jednom navesti neke od pojava koje spominje;

- **Uklanjenje svih neodobrenih činjenica i osoba;**
- ***Potjemkinova sela* (fasade lažno-funkcionalnih tvorevina – većina suvremene birokracije, nevladnih organizacija, projekata su obična Potjemkinova sela)**
- **iskonstruirani pseudoheroji (danas obično žene ili etničke manjine)**
- **Pokazna suđenja (politički nekorektnih) s pristranim procedurama koje rezultiraju predodređenom osudom**
- **Izmišljeni neprijatelji (poput zavjera bjelačkih supremista);**
- **jednostrani zakoni koji odmah osuđuju poput Zakona o Mržnji i ugnjetavanju "manjina"**
- **različita primjena poreza i zakona;**
- **masovno bujanje nepoznatih regulacija tako da je svatko uvijek u prekršaju osim ako mu politički revni dužnosnici ne oproste**
- **ideološki Novogovor koji prirodaje "fobije" i "negiranje" opozicije;**
- **prisilna samoinkriminirajuća priznanja kako bi održali egzistenciju ili vlastitu sigurnost...**
- **i tako dalje i tako dalje.**

Već sam objavio slična razmišljanja; U ratu protiv Crkve liberalizam je uspješniji od starih komunista – R. Legutko, Ljevica evoluira, evoluira protiv Kršćanstva - BGC, Ljevica je (samo)obmanjujuć neprijatelj Kršćanstva - BGC, Ljevica uništava civilno društvo, kategorija funkcionalizam itd.

BGC o moralizmu Masovnih Medija i Kaosu kojeg proizvode – OOD VII

katoliksdnakace.blogspot.com/2023/06/bgc-o-moralizmu-masovnih-medija-i-kaosu.html

Masovni mediji zadržavaju moral, zapravo Masovni mediji postaju sve moralniji u smislu da ništa više nije važno osim moralnih pitanja.

No, ne radi se o kohezivnom moralu, čak niti eskplicitnom moralu *(jer eksplicitno bi razotkrivalo nedosljednost);* radi se o mnoštvu morala – *jedan se koristi za napad na drugi*, sve dok svi nisu potkopani i oslabljeni, svaki se smatra samo relativno, kontekstualno i privremeno istinit što znači da ga u svom trenutku možemo odbaciti.

Masovni Mediji postaju opsjednuti dobrima i zlikavcima, miješajući zlo u moralne igre – izgrađujući i rušeći, miješajući identitete; u jednom trenutku prihvaćaju tradicionalni moral, zatim ga izokreću, zatim istaknu tu inverziju pa je negiraju ... Sve što je uspješno u određenom trenutku jest dopušteno – nedosljednosti se zanemaruje, jer ono što jest zaokuplja *(ono što je bilo je zamijenjeno onime što jest.)* [...]

Moj dojam je da ono malo Starih Ljevičara koji još postoje, smatraju da će se u konačnici takav relativizam i politička korektnost smiriti, pa će oni preuzeti stvar. Revolucionari misle da mogu iskoristiti masovne medije da postignu neki stabilni cilj.

No takvo što je jako pogrešno.

Zašto? Kroz čitavo stoljeće Ljevičari su navodno zagovarali radništvo, proletarijat, narod; Ali Masovni Mediji upravo napadaju "radničku klasu"? Domaće muškarce, radnike koji uzgajaju, izgrađuju i proizvode bitne stvari.

Masovni mediji na Zapadu napadaju i preziru upravu tu klasu ljudi. Ukoliko se na njih uopće i misli, dolaze poslje *(u pravilu ih se smatra suprotstavljenim tim skupinama)* žena, imigranata, manjina, onih koji ne rade, "liberalnih" birokrata, "aktivista" u Medijima, vlasti, novinara itd.

Stara Ljevica na Zapadu je doživjela istu sudbinu kao i partijski službenici u Sovjetskom Savezu, žrtve su revolucionarne vatre koju su sami započinjali i raspirivali. Takva je sudbina onih koji koriste subverziju, inverziju i destrukciju društvenih institucija kako bi stvorili nešto stabilno za sebe.

PS

Mediji stalno inzistiraju na moralnim osudama (i odobravanjima), a pritom će koristiti što god im je korisno u pojedinom trenutku.

U stanju su hvaliti ili osuđivati koga god žele i to iz razloga kojeg god žele. U jednom trenutku braniti ideju nacije je najgora stvar, a u drugome će koristiti tu ideju da promoviraju svoj cilj; spominjati razliku između spolova je zabranjeno, ali isto tako će govoriti o razlici u spolovima ili da su neki rođeni u krivom spolu; najgori epiteti su rezervirani za one koji spomenu da potencijal majčinstva utječe na život žena, ali istodobno će u ime majčinstva opravdavati svaku vrstu manipulacije nastanka života – *i prekida života*, ili čak metodu pribavljanja rođene djece. Neprihvatljiva im je činjenicu da majke odlaze češće na porodiljni od očeva, ali isto tako će s odobravanjem pisati o "*porodiljnom"* kojeg uzima žena u naprednjačkoj vrsti veze. Zalažu se za libertinski moral i pravo da svatko čini što želi, ali će osuđivati i prokazivati privatni život onih koje u određenom trenutku vide kao prijetnju itd.

Mjesecima, pa i godinama, mogu promovirati neku stvari, a onda je samo odjednom napustiti; čak i osuđivati upravo ono što su sami do jučer promovirali.

PPS
U stanju su čak pozivati se na (stvarno) kršćanstvo ukoliko smatraju da je korisno za neku trenutnu agendu – p*rimjerice osuđivanje i prokazivanje nekoga.* Možda će hvaliti neko istinsko dobro, ali iz svojih instrumentalnih razloga, navodnog kontrasta s onime što ne odobravaju.

(Naravno, puno češće je promoviranje iskrivljenog kršćanstva, sekulariziranog kršćanstva, antikršćanstva u kojem je uklonjena svaka poveznica s Bogom, spominjati će kršćanski moral i nauk, drugu zapovijedu ljubavi, ali će je potpuno odvojiti od prve zapovijedi ljubavi. Potpuno će potkopati i izokrenuti značenje kršćanskih pojmova milosti i ljubavi. Možda će hvaliti neku istinsku vrlinu, ali van ispravnog poretka stvari, potpuno odvojenu od pitanje Pravde i Istine.)